

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ . . . 1/2 τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπροῖδην διηγητὸν,
Ὅδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τὴ διδάσκει ἡμᾶς νὰ πράξωμεν ἢ ἐπισκεψίῃ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας). — Ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἐν τοῖς νομοῖς Λαρίσης καὶ Κυκλάδων. — Ἀγγέλματα καὶ θυροί. — Τὰ φυσικὰ κἀλλη τῆς Ἑλλάδος (διὰ λέξεις Φουζέρο). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 4 Ἀπριλίου 1907

Ἀμάραντα εἶναι εἰσέτι τὰ πέταλα τῶν ρόδων, ἅτινα ἐστρώθησαν κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν διάδασιν τοῦ Ἰταλοῦ συμπαθεστάτου μονάρχου, καὶ ἡ ἡχώ τῶν ἰαχῶν, δι' ὧν ὑπεδέχθημεν αὐτὸν καὶ τὴν ὑψηλὴν του συνοδείαν, πληροῦς ἐστὶ τὰς ῥύμας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὰ ἀθηναϊκὸν στάδιον περιέβη ἐἰσέτι ὁ εὐφρόσυνος καὶ ἐνθουσιώδης βόμβος τῶν ἀνευφημιῶν τῶν ἀτελευτήτων, δι' ὧν ἐχαιρετίσθη ἡ σεπτὴ κορυφὴ τῆς Ἰταλίας.

Ἀλλὰ τὸ στάδιον τῶν συγκινήσεων ἔληξε καὶ ἡ μέθῃ τῆς εὐφροσύνης πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν νηφαλιότητα, μεθ' ἧς ὀρεῖται νὰ δρεψώμεν τοὺς καρποὺς σπορᾶς ἀληθῶς εὐτυχιστάτης.

Δικαίως ἐλέγχθη, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν εἶναι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς χώρας του. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἄνακτα χρεωστοῦμεν τὸ εὐτύχημα, ὅτι ἤρθησαν ἐκ τοῦ μέσου λυπηρότατα παρεξηγήσεις κινδυνεύσασαι νὰ πληρώσῃ διὰ τῆς καχυποψίας καὶ τοῦ μίσους δύο λαῶν καρδίαν προωρισμένης συμπάθειαν μόνον καὶ ἀγάπην νὰ ἐγκαίωσιν. Τὸ κατόρθωμα δὲ τοῦτο τοῦ Βασιλέως ἡμῶν θὰ ὑπέμωμεν οἱ Ἕλληνες, ἐὰν μὴ ἀνεπολοῦμεν ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἐπεχείρησε τὴν εἰς Ρώμην πολυσήμενον ἐπίσκεψιν. Ἡ πληγὴ τῆς πατρικῆς τοῦ καρδίας βέλειοντος υἱὸν προσφιλέστατον καταλίποντα τὴν Κρήτην μετ' ἀπομνημονεύτους καὶ ἀπαρραγωνιστοὺς ὑπηρέτας εἰς τὴν πρόδον καὶ τὴν εἰρήνευσιν τῆς μεγαλονήσου καὶ εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης ἦτο νοπὴ εἰσέτι, δὲν ἡγνῶει δὲ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ὅτι ξένῃ πρὸς τὸ τραῦμα ἐκεῖνο τὸ ὀδυνηρότατον δὲν ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας.

Ἀλλ' ἀκριβῶς τοῦτο ἐξαίρει τὴν φιλοπαρίαν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ διατρανῶ τὴν ἔξοχον διπλωματικὴν του ἰκανότητα. Κατεσίγασε πᾶσαν ἐν τῇ πατρικῇ του καρδίᾳ μνησικακίαν καὶ εὐστοχώτατα διέγνωσε τὴν ἐπικαίρον στιγμήν τῆς ἰταλοελληνικῆς προσεγγίσεως. Ἀληθῶς δὲ ἦτο ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ μεζῶν ἐνκαίρια πρὸς τοῦτο ἢ καθ' ὃν χρόνον ἐκατέρωθεν ἡ ὀδυμυμία τῆς πολιτικῆς τῶν δύο κρατῶν ἐξήνταται τὰ τελευταῖα βέλη της. Εἰς τὴν ἰταλικὴν διπλωματίαν, μετὰ τὴν κοινὴν διακοίνωσιν τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων τῆς 10 Ἰουλίου περὶ τοῦ κρητικῆς ζητήματος, δὲν ἀπέμεινεν ἕλεος ἐλληνικῶν συμφερόντων, ἐν ᾧ ἡ δύναμις νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ὀργὴν της, καὶ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ τούτῳ κορυφωθείσα ἐθάβεν εἰς τὴν ἀκροτάτην ὑπερβολὴν της. Ἡ ἀντίδρασις ἦτο ἀναπόφευκτος, διότι παρὰ πάντα ταῦτα οἱ δύο λαοὶ παρέμειναν ἀμείνων πρέφοντες τὴν ἀμοιβαίαν συμπάθειαν. Καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μεθ' ὑπερόχου δεξιότητος ἐδράζε τὴν στιγμήν ταύτην τῆς ἀντιδράσεως καὶ ἀπροσδόκητος ἐνεφανίσθη ἐν Ρώμῃ, οὐχὶ ὡς ἱκέτης, ἀλλ' ὡς πρεσβευτὴς κράτους μὲν μικροῦ καὶ ἀσθενοῦς, ἔθνους δὲ ὑπερηφάνου καὶ μεγάλου, μεζῶνος δὲ ἐτι καθισταμένου ἐν τοῖς δικαίοις, ἅτινα ὡς μὴ ὤφειλε κατεπαύοντο, κρατῶν ἐν τῇ χειρὶ θαλλόν ἐλαίας ὡς σύμβολον ἀγάπης καὶ ὁμονοίας τῶν δύο βασιλικῶν οἰκῶν Ρώμης καὶ Ἀθηνῶν, ἀγάπης καὶ φιλίας τῶν δύο λαῶν τῶν οἰκούντων τὰς δύο ἐνδοξοτάτας χερσονήσους.

Ἄν ὁ υἱὸς τοῦ ἐπιπτεν ὡς ἡρωϊκὸς μάρτυς, ὡς εὐγενὲς ἐξιστάμενον θυμα τῶν ἐπὶ τῆς νήσου ἐλληνικῶν δικαίων, ἡ ὑπερηφάνια τοῦ πατρὸς βασιλέως ὡς ἄνακτος τῶν Ἑλλήνων ἐμείνεν ἄθικτος, διότι τὰ δίκαια ἐκεῖνα ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Εὐρώπης.

διότι τὸν υἱὸν ἐκλήθη νὰ διαδεχθῇ εἰς τὴν ὑπερκόων, τὸν πρίγκιπα Γεώργιον ὁ Ἀλεξάνδρος Ζαΐμης.

Πρόσφρων ἐδέχθη τὸν θαλλὸν ἐκεῖνον ἡ ἐπίσημος Ἰταλία, ὃν σείων ἤλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ.

Ἐντεῦθεν ὁ θρίαμβος, ὃν παρ' ἡμῖν κατήγαγε τῶν Καισάρων ὁ αἰμύλος καὶ συμπαθεστάτος διάδοχος, θρίαμβος ἀληθινὸς καὶ ἀνυπόκριτος, ὃν παρασκευάζει καὶ γινώσκει νὰ παρασκευάζῃ μόνον τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἡ συνείδησις, ὅτι τετιμημένα τυγχάνουσι τὰ δίκαια τῶν καὶ σεβαστῇ παρὰ τῶν ἄλλων ἡ ἐλευθερία τῶν.

Ἀνάξιοι ἑαυτῶν καὶ τοῦ μεγάλου παρελθόντος τῶν καὶ τῶν ἐνδόξων τῆς χθὲς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγώνων τῶν θῆσαν οἱ Ἰταλοί, ἐὰν τοὺς παιᾶνας τῆς εὐφροσύνης καὶ τοὺς ἀλαλαγμούς, μεθ' ὧν ὑπεδέχθημεν τὸν σεπτὸν Βασιλέα τῶν, ἐξελάμβανον ὡς θυμιάματα λαοῦ δούλου καὶ ταπεινόφρονος. Ὅχι! δὲν ἦσαν τοιαῦτα, ἀλλὰ δείγματα λαοῦ συνθηζόντος νὰ ἐκκενῶν τὸν πυθμένα τῆς καρδίας του τῶν εὐγενεστάτων συναισθημάτων, ἅτινα θαφίλῃ αἰσθάνεται πρὸς ὅσους σέβονται τὰ δίκαιά του, πρὸς ὅσους εὐλαβούνται τὴν τιμὴν καὶ τὰς παραδόσεις του. Δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι τιμὴ καὶ εὐλάβεια πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν δύναμιν, ἣν ἐκ τούτων ἀρύεται τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ἦγαγε παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ. Καὶ τὴν ἐκ τούτου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν σεπτὸν μονάρχην καὶ τὸ ἀδελφὸν καὶ μέγα τῶν Ἰταλῶν γένος οὐδέποτε οἱ Ἕλληνες θὰ λησμονήσωμεν.

Καὶ τοῦτο μὲν ἀφορᾷ εἰς τὰ πρὸς τοὺς φίλους καθήκοντα. Ἀλλὰ πρῶτα πάντων ἐρχονται τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καθήκοντα. Τὸ τιμᾶσθαι παρὰ τῶν ἄλλων, ἵνα ἡ διαρκὲς, ἀπαιτεῖ θυσιάς, ἀπαιτεῖ σύνεσιν, ἀπαιτεῖ αἰετὶ ἀγρυπνὸν φροντίδα βελτιώσεως τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων καὶ ἐπὶ ταῦτα καλούμεθα οἱ Ἕλληνες, ἐὰν σωφρονώμεν.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΔΥΟ ΝΟΜΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ νομοῦ Λαρίσης καὶ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων.

Δύο ἐπιθεωρηταὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσιν συντάξαν καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν περὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαίδευσιν ἐν τοῖς οἰκείois νομοῖς. τῷ τῆς Λαρίσης καὶ τῶν Κυκλάδων. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τούτων μαθητῶν, ὅτι ἐν τῷ νομῷ Λαρίσης κατὰ τὸ ἰσχύον σχολικὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς μὲν τὰ πλήρη δημοτικὰ σχολεῖα τῶν ἀρρένων ἐν ὅλῳ 4350, εἰς δὲ τὰ κοινὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ἅτινα ἀρχοκοπρεπέστερον καὶ ἀκριβέστερον ἐκαλοῦντο πρότερον γραμματεῖα, 1100, καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῶν θηλέων μαθητῆραι 2090. Ὡστε ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραφένων μαθητῶν ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ νομοῦ τούτου ἀνῆλθεν ἐφέτος εἰς 7550.

Ἡ ἐκθεσις ἀναγράφει, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὰ πλήρη δημοτικὰ σχολεῖα φοιτῶντων παρίσταται ἐφέτος ἡδὲ ἡμέτερος, ἡλαττωμένος δὲ ὁ τῶν εἰς τὰ κοινὰ φοιτῶντων καὶ τοῦτο διότι εἰκοσι τούτων ἀργούσι δι' ἐλλείψιν ὑποδιδασκάλων, ὡς ὀνομάζονται νῦν οἱ πτυχιῶχοι τῶν ὑποδιδασκαλείων.

Πάντες οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ πλήρη δημοτικὰ σχολεῖα δημοδιδάσκαλοι εἶναι ἀπόφοιτοι τῶν διδασκαλείων, εἰς τοῦτο δὲ τὸ γεγονός ὀφείλεται ἡ κατὰ ποιότητα μεγάλῃ ἐπιτελεσθεῖσα πρόοδος ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκπαίδευσιν.

Ἡ ἐκθεσις περιλαμβάνει ὡσαύτως καὶ χρησιμωτάτας πληροφορίες περὶ τῶν σχολικῶν κτιρίων. Κατ' αὐτὴν κατασκευασθῆσαν δαπάνη τοῦ δημοσίου κατὰ τὸν νέον ἐγκριμένον τύπον μονο-ἀξία διδασκῆρια ἀρρένων 15, θηλέων δὲ 4· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ τετρατάξιον διδασκῆριον ἀρρένων ἐν Μεγάλῳ Κεσερλί, ἐπικείται δὲ ἡ οἰκοδομὴ διδασκῆριου ἀρρένων ἐν Κρανίᾳ τοῦ δήμου Ὀλύμπου. Δημοτικὴ δὲ δαπάνη κατασκευασθῆσαν διδασκῆρια κοινῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν Δεδεργιανῇ τοῦ δήμου Ἀρμενίου καὶ ἐν τῷ χωρίῳ Κιοπεκλῇ τῆς ἐπαρχίας Φαρσάλων. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ νομοῦ τούτου ἐκφράζει ὀρθότατα τὴν εὐχὴν, ἵνα οἱ δήμοι οἱ ἔχοντες ἀποθέματα ἀνα-

λάβωσι τὴν κατασκευὴν τῶν παρ' αὐτοῖς κοινῶν δημοτικῶν σχολείων ἢ γραμματειῶν, ὅπως ὑγιεινὰ κτίρια ἀντικαταστήσωσι βαθμῶδιν ἀπανταχοῦ τοῦ νομοῦ τὰ πολλὰ τοῦ ὑπάρχοντα κακὰ, ἀσφαθώμενα καὶ ἀνθυγιεινὰ σχολικὰ κτίρια.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν δὲ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσιν τοῦ νομοῦ Κυκλάδων ἡ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ἔχει οὕτω:

Σχολεῖα

α') Δημοτ. πλήρη σχολεῖα ἀρρένων μὲ 4 τάξεις	64
» » » » μὲ 5 τάξεις	9
» » » » μὲ 6 τάξεις	1
Τὸ ὅλον	74
β') » » » θηλέων μὲ 7 τάξεις	31
» » » » μὲ 5 τάξεις	5
Τὸ ὅλον	36
γ') Κοινὰ σχολεῖα (γραμματεῖα)	45
Ὅλα ὅμοι κοινὰ καὶ πλήρη ἀρρ. καὶ θηλ.	155

Διδάσκαλοι

α') Δημοδιδάσκαλοι	116
β') Διδασκάλισσαι	50
γ') Γραμματισταί	45
Τὰ διδασκτικὸν προσωπικὸν ὅλον ὅμοι	211

Μαθηταί

	ἐγγεγραμμένοι	φοιτῶντες
Μαθηταί	8113	7521
Μαθητῆραι	4613	4213
	12726	11735

Μαθηταί κατὰ τάξεις

ἀρρ. ἐγγεγρ.	ἀρρ. φοιτῶν.	θηλ. ἐγγεγρ.	θηλ. φοιτῶν.	
Α'. τάξις	3843	3485	2645	2372
Β'. »	1707	1586	863	812
Γ'. »	1433	1326	680	643
Δ'. »	1016	1021	393	356
Ε'. »	103	92	32	31
Σ'. »	11	11		
	8113	7521	4613	4214

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ συνόλου τῶν ἐγγεγραμμένων καὶ φοιτῶντων μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων φαίνεται λίαν ἱκανοποιητικὸς, καθ' ὅσον ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ (134000, ἀλλ' ἀπογραφῆς πρὸ δεκαετίας) ἀναλογισθῶν σχεδὸν 10 μαθηταὶ ἐπὶ 100 κατοίκων.

Ἀλλὰ μέχρι τοῦ σημείου τούτου χωρεῖ ἡ αἰσιοδοξία τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ. Εὐστέρως παρατηρεῖ οὖτος, ὅτι ἀπὸ τῶν πρώτων τάξεων ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐλαττοῦται καθ' ὅσον προχωροῦσιν εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, ἐλάχιστοι δὲ καταλήγουσιν εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν, οὕτως ὥστε, ἀναλογιζόμενοι, ὅτι εἰς τὰς πρώτας τάξεις μόνον ἀνάγκη διδάσκονται οἱ μαθηταί, δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι μέγα μέρος τοῦ λαοῦ ἡμῶν παραμένει ἐντελὲς ἀγράμματον καὶ ἀμόρφωτον.

Τοῦτο εἶναι ἐθνικὸς ἐπιζήμιωτάτος καὶ πρέπει, ἂν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν τὸ ἔθνος ἡμῶν προοδεῖον καὶ καταλαμβάνον ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν θέσιν, ἣν ἀξιοῦ, νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχήν ἡμῶν, εἰς τὴν στοιχειώδη τοῦλάχιστον ἐκπαίδευσιν. Ἀδυστῆρ ἐφ' ἑκ μὲν τῶν περὶ στοιχειώδους ὑποχρεωτικῆς ἐκπαίδευσιν τῶν παιδίων διατάξεων τοῦ νόμου ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐιρηνοδικῶν, διδασκαλῶν τοῦ λαοῦ καὶ παιδαγωγῶν εἰς πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν διδασκάλων, τῶν ἐσέων, τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους καὶ τῶν λογιστῶν τάξεων δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐκθέσεις θὰ δοθῇ ἡμῖν εὐκαιρία νὰ ἀναγρῶμεν καὶ εὐχόμεθα, ὅπως πληρέστερα ὦσιν αἱ ἐκθέσεις αὗται εἰς λεπτομερείας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἐκπαίδευσιν, περὶ τῶν προσκομμάτων, ἅτινα συναντᾷ, περὶ τῶν αἰτίων τῆς προόδου ἢ τῆς ὀπισθοδρομῆσεως, περὶ τῆς πνευματικῆς κατὰστάσεως ἐκάστης κοινότητος, περὶ τῆς γλώσσης, ἥτις λαλεῖται ἐν ἐκάστη. Μὴ ἐσυχάζαντες νὰ ἔχωμεν πλήρη ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων μετὰ τῶν ἄλλων στοιχειωδῶν πληροφοριῶν δικαιοῦμεθα νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι κ. ἐπιθεωρηταὶ δὲ προτρέψωσι τοὺς δημοδιδασκάλους νὰ παρέχωσιν ἑκάστος πᾶσαν δυνατὴν λεπτομέρειαν οὐ μόνον περὶ τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν γονέων αὐτῶν οἱ αἱ περὶ γλώσσης, ὅπως δινηθῶμεν νὰ γινώσκωμεν ἐπακριβῶς πόσοι ἀλλόγλωσσοι Ἕλληνες ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ποῖα ἐν τοῖς ἀλλογλώσσους χωρίοις ἐπιτελεῖται πρόοδος τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἐπιβάλλεται νὰ μεριμνήσῃ, ὥστε κατ' ἔτος νὰ δημοσιεύονται ἐν ἰδίῳ τομῷ αἱ ἐκθέσεις ὅλων τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσιν. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης θὰ εἴχομεν

ἀδαπάνως σχεδὸν τὴν ἐτήσιαν ἀπογραφὴν τοῦ κράτους καὶ θὰ ἡδυνάμεθα νὰ παρακολουθῶμεν κατὰ βῆμα τὴν ἐπιτελουμένην πρόοδον ἢ νὰ συγκρίνωμεν τὴν ὀπισθοδρομήσιν καὶ φροντισώμεν περὶ τῆς θεραπείας τῆς. Ἀλλὰ καὶ ἑτέρον τι ὄφελος θὰ ἡρυνόμεθα ἐκ τούτου θὰ ἡναγκάζομεν τοὺς δημοδιδασκάλους νὰ ρίπτωσι πέραν τοῦ βιβλίου τὰ βλεμματὰ τῶν, νὰ σπουδάζωσι τὴν κοινωνικὴν κίνησιν τῶν κατοίκων, παρ' οἷς ζῶσι, νὰ ἀσκάσω τὴν ἐξ ἐν τοῦ παρατηρεῖν καὶ καθίσταται οὕτω ἀληθινὸν παιδαγωγὸν τοῦ ἔθνους, οὐ μόνον τῶν παιδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν γονέων.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΛΟΙ

Οὕτε πείσματα, οὕτε μνησικακίαι, οὕτε ἄλλο πάθος τῶν χυδαίων ἐυρίσκει χώραν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ γράφοντος τὸν «Ἀγῶνα». Ὑπόχρεοι νὰ διηγεσώμεν, ὅση ἡμῖν δύναμις, τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος ὑποκείμενα πολλάνκις εἰς ὑπερβολὰς τῶν πικραίνουσας ἀδικίας πρόσωπα, ἀλλὰ τὴν χρησιμότητα τῶν προθέσεων μας οὐδέποτε ἐξερύπανεν οἷα δὴποτε κακοδομία. Ἐκράνουμεν ἀναγκαῖον νὰ προτάξωμεν ταῦτα προκειμένου τοῦ λόγου περὶ τοῦ Γεν. Προξένου Ἀλεξανδρείας κ. Σκωτίδου περὶ οὗ ἀπαξ ὁ «Ἀγῶν» δὲν ἔγραψεν ἐδῆριστα πράγματα. Νῦν εἶναι ἡμῖν ἐπιβεβλημένον νὰ εἰπωμεν, ὅτι τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐν Σουδᾶν ἀποστολήν ἐξελήρωσε μετ' ἐξαιρέτου εὐδοκίας καὶ διπλωματικῆς δεξιότητος, ἐφ' ἣ κατέστησεν, ἑαυτὸν ἄξιον θερμοτάτων συγχαρητηρίων. Περιόδουσε τὴν εὐρείαν ἐκείνην χώραν ὡς ἀληθὲς ἀπόστολος καὶ ἐροκλήρυνε τοὺς ἔθνους ἀπανταχοῦ ἐξεγείρας τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ ἀπανταχοῦ ἐπιγνώσας τὴν πρὸς τὴν μητροπόλιν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν τῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον τὸ κατόρθωμα τοῦ κ. Σκωτίδου. Προσηνέχθη πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου, πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀγγλικὰς ἀρχὰς τοῦ Σουδᾶν μετ' ἄκρας λεπιότητος ἅμα καὶ ἀξιοπρεπείας ἐλλεικρινείας καὶ ἐν γένει, ὅπου πρὸς τὴν αἰτίαν ἐδωκεν ἡ κοινότης καὶ ἐν ᾧ παρέστησαν αἱ ἀνώταται διοικητικαὶ ἀρχαί, ἔφερε πρόπουσιν ἐξέχον ἀληθῶς ἐμπνεύσεως. Ἐν αὐτῇ ἐξῆρε τὴν μεγάλην ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν τῆς Ἀγγλίας, ὅφ' ἣν ἡ πόρ δεκαετίας ἡγρία βάροςος χώρα ἀνοικταῖς ἦδη ἀγκάλας εἰσδέχεται τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἡμέραν καὶ διατρέφει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν προστασίαν καὶ εὐμένειαν, ἣν αἱ ἀγγλικαὶ καὶ αἰγυπτιακαὶ ἐν Σουδᾶν ἀρχαὶ ἐπιδαριλεύουσι τοῖς Ἕλλησιν.

Εἰς τὴν ὄρασαν ταύτην προόψιν τοῦ Ἑλλήνος Προξένου ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης σύμβουλος κ. Μποῦμα Κάρελ δὲ ἀληθοῦς ὕμνον πρὸς τὴν ἐλληνικὴν μεγαλοσύνην καὶ τὴν ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς. Ὁ εὐγενὴς Ἀγγλος εἶπε οὖν ἄλλοις καὶ ταῦτα, ἅτινα παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐγκρίτου συναδέλφου «Καίρου».

Ἐκτιμῶμεν τοὺς ὑμετέρους λόγους ὅχι μόνον ὡς ἐκφρασὴν προσωπικῶν ἀισθημάτων ἐναντὶ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς δείγμα τοῦ φίλου πνεύματος μεθ' οὗ ἡ Ἑλληνικὴ Παροικία ἀποστέλλει πρὸς τὴν κυδέρνησιν ἣν ἀντιπροσωπεύομεν.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ὁμίλησε περὶ τοῦ ἔργου ἐκπολιτισμοῦ, ὅπου ἐπετεύχθη ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀπὸ τῆς ἐπανακτικῆς τῆς καὶ ἀπέδοκε τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὴν κυδέρνησιν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους της. Ἐν τούτοις, ἡ ἥθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀναγεννησις, οἷα ἐπετεύχθη ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, δὲν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὴν κυδέρνησιν. Ὀφείλεται καὶ εἰς τοὺς ἐλλοθίας εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀπὸ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, καὶ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας.

Ἐἰς ἡμᾶς τοὺς Ἀγγλους, οἵτινες ἀνετράφημεν διὰ τῶν εὐγενῶν παραδόσεων τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας καὶ φιλολογίας, ὁ πρὸς τὰς ὁποίας θαυμασμός μας ὑπερέβηκε τὰς δυσκολίας τῶν ἐλληνικῶν ἀναμάλων οἰκημάτων, δὲν εἶνε δυνατόν ἢ νὰ ἀποτελῇ ἀληθὴς χαρὰν τὸ ὅτι ἐργαζόμεθα ἐν τῇ μεμαρτυρημένῃ ταύτῃ χώρᾳ παραπλήρως τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐξέχου φυλῆς σας.

Καὶ ἀποτελεῖ λαμπρὰν σύμπτωσιν τὸ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, ἥτις εἶνε μία τῶν ἀρχαιοτέρων ἀποικιστικῶν δυνάμεων ἐν τῇ ἰστορίᾳ καὶ ἥτις ἀπεκτέστη ἐν Ἀθηναῖς καὶ ἀπέστειλε στρατὸν μέχρι τῶν ὀρίων τοῦ Σουδᾶν, ἂν μὴ ἐν αὐτῷ τῷ Σουδᾶν, καθ' οὗς χρόνους οἱ πρόγονοί μου πιθανῶς ἐκρύπτοντο ἐνδὸς τῶν βρετανικῶν δασῶν, συνεργάσθη μετὰ τῶν βρετανικῶν φυλῶν, αἵτινες δύνανται καὶ αὐταὶ νὰ καυχῶνται ὅτι εἶνε ἀποικιστικὴ δύναμις, ἐν τῇ προσπάθειᾳ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τῆς χώρας ταύτης.

Δι εἰς ἐπιταγὰς (*chèques*) ἐπὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καταβί-
 ται, ὥς καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν τόκοι ἀποδίδονται εἰς τὸ εἶδος ἐγένετο ἡ
 ταχέσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν